

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**HORATII TVRSELLINI || ROMANI || E SOCIETATE IESV ||
LAVRETANAE HISTORIAE || LIBRI QVINQVE. ||**

Torsellini, Orazio

Romae, 1597

Cap. 12. Heremita Picentes ad rem explorandam impellit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64112)

plati, sacellum (vt erat recens Illyricæ migrationis memoria) haud ægrè scilicet agnouerunt. Itaque obortis lacrymis, venerationis munere perfunguntur. mox velut refricato vulnere, ac desiderio ex amissi boni conspectu ingemiscetes, suum detrimentum effusè deplorare cœperunt. Aedem illam, quæ tum in Piceno tanto mortaliu concursu celebraretur, paribus ferme populorum studijs nuper in Dalmatia celebratam. Natale illud Virginis rectum Illyricis primum è Galilæa diuinitus missum, quo tum Picentes transmissio è Dalmatia fruenter. Id & cælesti indicio enunciatum Dalmatis, & destinatis in Galilæam certis hominibus exploratum. Agnoscerent proinde, & impensius colerent Picentes cæleste donum, ne quod alijs euenisse audiant, ipsis eueniat: & cuiusmodi tandem illud munus sit, carendo magis sentiant, quam fruendo. Se quidem nequaquam desperare (si optatis vota respondeant) illam ipsam Virginis Domum in Illyricum, vnde paucis ante annis abierit, redituram. Hæ & alia tales Illyricorum voces, quòd nouæ ad Picentium aures acciderent, (nondum enim quicquam de Nazarena, & Dalmatica migratione fando audierant) à plerisque pro vanis habitæ, irritæque. Cæterum breui noua res diuinitus oblata eas esse veras ostendit.

Heremita B. Mariae monitu Picentes ad rem explorandam impellit. Cap. XII.

*Præp. Tere.
Hier. Ang.*

Collis est nemori, ac sedi, quam in Piceno primam Virgo Deipara elegerat, satis propinquus. Montè Vrsu incola appellat. Huc receperat se paucis ante ante annis homo solitarius egregia sanctitate, sacrosanctæ cellæ propinquitatem secutus. nomen non proditur. Illū ipsum fuisse Paulum à Sylua, cuius deinceps mentionem facturi sumus, vt credam, inclinat animus. Is igitur, vt
erat

erat B. Mariæ vnice deditus: ad Lauretanam eius sedem ventitabat quotidie: pluresque inibi precibus extrahebat horas. Intererat auidè miraculis, quæ Virginis ope patrabantur, aut patrata narrabantur ab aduenis. Multa etiam subinde audiebat, quæ à Dalmatis ferrentur haud dubijs vulgata sermonibus: non nunquam ipsos audiebat Dalmatas suam vicem lamentantes, desentesque nationis suæ orbitatem, erepta natali B. Virginis domo, præsentique tantæ patronæ præsidio amisso. Pius heremita cæteris B. Mariæ laudibus lætus, vbi natalem illam Virginis domum esse accepit, obstupuit. Enimuero illi res penè incredibilis, sed tamen digna visa, quæ summa exploraretur ope: vtpote cum tanta res explorata, atque comperta Aedi Lauretanæ, cui ipse mire fauebat, ingens nomen, ac decus esset additura. Ergo hominem veri sciendi, religionisque erga B. Virginem augendæ auidum cupido ingens cepit, verum, vanum ne id esset diuinitus cognoscendi. Nec mora: inedia, cilicio, verberibus corpus afflictare, mentem in preces effundere, nihil eorum omittere, quibus speraret Deum placari, conciliarique posse. Præcipuè orare, atque obtestari Deiparam Virginem, vt quid tandem sacelli illud esset, aut vnde esset, certo aliquo indicio declararet. Nec incensæ eius pietati, votoque Virgo defuit. Alter agebatur annus à sacra Aede in Italiam aduecta, cum per somnium ei B. Mariæ species offertur, quæ bono illum animo esse iussum docet, se domicilio, quod in terris olim habuerit, in Italia sedem elegisse. Id quippe quòd negligentius coleretur, è Galilæa in Dalmatiam, inde in Picenum, Dei nutu, cælestium ministerio deportatum: ibi semet genitam, ibi diuinam concepisse prolem. Idcirco illam ædem Deo semper, ac sibi cordi fuisse, ac fore. Addit cætera, quæ Alexandro Tersactensi Antistiti (vt antea dictum est) exposuerat in quiete. Ad extremum adiungit id donum superum concessu, ac munere singulari, Picentibus atque Italis datum, vti-

S. Domus
B. Mariæ in
dicio agno-
scitur.

E que

que in tantis calamitatum procellis, malorum solatium, veniæ pignus, pacisque: in cæteris deinceps mortalium periculis, & ærumnis perfugium omnium gentium, præsidiumque certissimum. Proinde abiret, & hæc Recinetensibus finitimisque populis nunciaret. Ille somno exci- tus, & cælesti indicio mire lætus extemplo B. Mariæ man- data exsequitur. Ac primo Recinetum profectus primo- ribus civitatis visum enarrat, cætera exponit: Mariam ipsam sui sermonis authorem nominat. Recinetensibus stupore defixis, alios deinceps populos strenuè percurrit, eadem ingenti animi ardore denuncians. Id Picentibus vanum primo somniū visum: & author à multis pro somniatore habitus. Deinde vero, quoniam de dato ademptoque diuinitus Dalmatiæ facello, Dalmatarumque Aedem Lauretanam agnoscentium testimonio, obscura que- dam per eos dies fama emanarat; collegere sese, ac tan- tam rem minimè negligendam existimarunt. Et recens eos admiratio stimulabat, quod eandem ædem ter vno anno sedem in agro Piceno mutasse meminerant. Ergo internuncij vtro, citroque missi: ac demum Recinetensi- bus authoribus, communi Picentium consilio decretum, vt ære contributo, certi homines in Illyricum, inde in Ga- lileam mitterentur rem oculis, certisque indicijs explo- raturi.

*Sexdecim viri in Dalmatiam, & Galileam
missi adfirmant miraculi fidem.*

Cap. X L I I.

*Præp. Tere.
Hier. Ang.*

Igitur sexdecim viri fide, religione, autoritate præ- stantes ex omni Piceno lecti. His datum negotium, vt Dalmatiam primum, inde Galileam explorantes, rem omnem intentius inuestigarent: & de natali B. Mariæ do- mo, quæ illis locis fuisse diceretur, comperta omnia do-
mum